6. Zakończenie *Infinitiwu Praes.* i *Aor. II.* jest *ναι.* Dodaje się to zakończenie w *Praes.* do krótkiéj samogłoski charakterystycznéj, w *Aor. II.* zaś do téjże samogłoski przedłużonéj (*α* na *η*, *ε* na *ει*, *ο* na *ου* §. 118):

Praes. ἱ-στά-ναι τι-θέ-ναι δι-δό-ναι δεικ-νύ-ναι
Aor. II. στῆ-ναι θεῖ-ναι δοῦ ναι.

Tak też podług *στῆναι Aoristy* Bierne Słów na *ω*, np. *τυπῆ-ναι, βουλευθῆ-ναι.*

7. Zakończenia Imiesłowu *Praes.* i *Aor. II.* są: *ντς, ντσα, ντ,* które się łączą ze samogłoską charakterystyczną podług prawideł powszechnych, azatem:

ἱ-στά-ντς = ἱ-στάς, ἱ-στᾶσα, ἱ-στάν *στάς, στᾶσα, στάν*
τι-θέ-ντς = τι-θείς, εῖσα, έν *θείς, θεῖσα, θέν*
δι-δό-ντς = δι-δούς, οῦσα, όν *δούς, οῦσα, όν*
δεικ-νύ-ντς = δεικ-νύς, ῦσα, ῦν.

Uwaga 5. Imiesłowy obudwóch *Aoristów* Biernych Słów na *ω* podobne są do Imiesłowów *τιθείς* albo *θείς*, np. *τυπ-είς, εῖσα, έν, βουλευθ-είς.*

II. Medium (Passivum) ma te same zakończenia Osobowe co w Słowach na *ω*, z tą różnicą, że w Osobie II. *Sing. Indic. Praes.* i *Impf.*, i *Imperat.* utrzymały się zakończenia pełne: *σαι* i *σο.* Uważać jednak w tym względzie należy co następuje:

1. Osoba II. *Praes. Ind.* Słów na *α* kończy się u att. prozaików tylko na *ασαι;* forma ściągnięta znajduje się z czasu dawniéjszego tylko u poetów, np. *ἐπίστᾳ* od *ἐπίσταμαι* u Aesch., *δύνῃ* (powst. z ioń. zakoń. *εαι*) zam. *δύνᾳ* u Soph. i Eurip. Zakończenia Osoby II. *Impf.* i *Imperat.* z *ασο* ściągnięte w *ω* były także używane w języku powszechnym, np. *ἵστω* tak *Indic. Impf.* jak *Imper.*, *ἐδύνω*, zam. *ἵστασο, ἐδύνασο.*

2. W Słowach na *ε* ściągnięte formy *Praes.* i *Impf.* nawet w prozie zwyczajniéjszemi się być zdają, np. *τίθεσαι* i *τίθῃ, ἐτίθεσο* i *ἐτίθου, τίθεσο* i *τίθου,* a powszechnemi są ściągnięte formy *Aor. II.* w Słowach tak na *ε* jak na *ο*: *ἔθου, θοῦ, ἔδου, δοῦ*; ale w Słowach na *ο* ściągnięte formy w *Ind. Praes.* nie mają miéjsca, w *Impf.* zaś, *Imperat.* i *Aor. II.* obiedwie formy są używane: *ἐδίδοσο* i *ἐδίδου, δίδοσο* i *δίδου.*

3. Formy ściągnięte używane są we wszystkich *Conjunctiwach*, a w *Optat.* wyrzuca się zawsze *σ*, podobnie jak w Słowach na *ω*, poczem jednak nie następuje ściąganie.

Uwaga 6. Język epicki ma także formy bez *σ* nieściągane, np. *δαίνυο Imper.*, *μάρναο, φάο, ἔνθεο.* — W dial. ońskim pierwsze *α* zakończenia *ασαι* zam. *ασαι* zamieniło się na *ε*, np. *ἐπίστεαι, δύνεαι* (jak *ἱστέασι* zam. *ἱστάασι*), a stąd powstały ściągnięte formy: *ἐπίστῃ* (zam. *ἐπίστᾳ*) u poetów ońskich, a *δύνῃ* (zam. *δύνᾳ*) także u Tragików.